

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ

П'ЯТА СЕКЦІЯ

СПРАВА “ДІДУХ ПРОТИ УКРАЇНИ”

(Заява № 14394/04)

РІШЕННЯ

СТРАСБУРГ

31 січня 2008 року

Це рішення стане остаточним за обставин, викладених у п. 2 статті 44 Конвенції.
Воно може підлягати редакційним виправленням.

У справі «Дідух проти України»

Європейський суд з прав людини (п'ята секція), засідаючи палатою, до складу якої увійшли:

п. П. Лоренцен (Mr P. Lorenzen), Голова,
пані С. Ботучарова (Mrs S. Botoucharova),
п. В. Буткевич (Mr V. Butkevych),
пані М. Цаца-Ніколовська (Mrs M. Tsatsa-Nikolovska),
п. Р. Маруст (Mr R. Maruste),
п. Дж. Боррего Боррего (Mr J. Borrego Borrego),
п. Р. Ягер (Mr R. Jaeger), судді,
та пані К. Вестердік (Mrs C. Westerdiek), Секретар секції,
після обговорення за зачиненими дверима 8 січня 2008 року,
вносить таке рішення, що було прийняте того ж дня:

ПРОЦЕДУРА

1. Справа порушена проти України за заявою (№ 14394/04), поданою до Суду громадянкою України пані Людмилою Миколаївною Дідух (далі — заявниця) 13 березня 2004 року відповідно до статті 34 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція).
2. Заявниця була представлена пані Н. Н. Свірнєвською, адвокатом, яка практикує в м. Хмельницькому. Уряд України (далі — Уряд) був представлений його Уповноваженим — паном Юрієм Зайцевим.
3. 15 травня 2006 року Суд вирішив направити заяву Уряду. Відповідно до пункту 3 статті 29 Конвенції Суд вирішив розглядати питання щодо суті заяви і її прийнятності одночасно.

ЩОДО ФАКТІВ

I. ОБСТАВИНИ СПРАВИ

4. Заявниця народилася у 1957 році та проживає у м. Хмельницькому.
5. Заявниця є колишнім військовослужбовцем. Вона була звільнена з військової служби у червні 2001 року.
6. 22 квітня 2003 року Хмельницький міський суд зобов'язав військову частину А-0264 виплатити заявниці 2207 грн¹ заборгованості із заробітної плати. Рішення набрало законної сили 23 травня 2003 року.
7. 16 січня 2004 року відділ державної виконавчої служби Першотравневого районного управління юстиції м. Чернівці (далі — виконавча служба) повернув виконавчий лист заявниці в зв'язку з відсутністю коштів на банківському рахунку боржника.
8. 5 квітня 2004 року Шевченківський районний суд м. Чернівці відхилив скаргу заявниці щодо стверджуваної бездіяльності виконавчої служби.
9. 13 лютого 2006 року виконавча служба повторно відкрила виконавче провадження та 20 лютого 2006 року приєднала його до зведеного виконавчого провадження щодо боржника.
10. 28 липня 2006 року виконавча служба повернула заявниці виконавчий лист в зв'язку з відсутністю коштів на банківському рахунку боржника.
11. Рішення від 22 квітня 2003 року залишається невиконаним.

¹ 1 405,88 євро.

II. ВІДПОВІДНЕ НАЦІОНАЛЬНЕ ЗАКОНОДАВСТВО

12. Відповідне національне законодавство було викладене в рішеннях у справах «Войтенко проти України» (Voytenko v. Ukraine) (заява № 18966/02, рішення від 29 червня 2004 року) та «Ромашов проти України» (Romashov v. Ukraine) (заява № 67534/01, рішення від 27 липня 2004 року).

ЩОДО ПРАВА

I. СТВЕРДЖУВАНЕ ПОРУШЕННЯ ПУНКТУ 1 СТАТТІ 6 КОНВЕНЦІЇ ТА СТАТТІ 1 ПЕРШОГО ПРОТОКОЛУ ДО КОНВЕНЦІЇ

13. Заявниця скаржилась на невиконання органами державної влади рішення від 22 квітня 2003 року в належний строк. Вона посилалась на пункт 1 статті 6 Конвенції та на статтю 1 Першого протоколу до Конвенції, у відповідних частинах яких зазначено таке:

Пункт 1 статті 6

«Кожен має право на справедливий і публічний розгляд його справи упродовж розумного строку незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, який вирішить спір щодо його прав та обов'язків цивільного характеру...»

Стаття 1 Першого протоколу

«Кожна фізична або юридична особа має право мирно володіти своїм майном. Ніхто не може бути позбавлений своєї власності інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом і загальними принципами міжнародного права.

Проте попередні положення жодним чином не обмежують право держави вводити в дію такі закони, які вона вважає за необхідне, щоб здійснювати контроль за користуванням майном відповідно до загальних інтересів або для забезпечення сплати податків чи інших зборів або штрафів».

A. Щодо прийнятності

14. Уряд подав зауваження, з якими не погодилась заявниця, подібні до тих, які Суд уже відхилив у низці своїх рішень стосовно невиконання судових рішень у справах, де відповідачем були державні установи (див. рішення у згаданій вище справі «Войтенко проти України» (Voytenko v. Ukraine), пункти 27–31, та рішення у згаданій вище справі «Ромашов проти України» (Romashov v. Ukraine), пункти 28–32). Суд вважає, що ці зауваження повинні бути відхилені за цих же підстав.

15. Суд доходить висновку, що скарга заявниці за пунктом 1 статті 6 піднімає питання факту та права відповідно до Конвенції, визначення яких вимагає розгляду справи по суті. Він не вбачає підстав для оголошення її непринятною. Отже Суд оголошує її прийнятною.

B. Щодо суті

16. Уряд наполягав, що затримка у виконанні рішення, винесеного на користь заявниці, була розумною та була спричинена відсутністю коштів у державному бюджеті. Уряд також стверджував, що державна виконавча служба вжила всіх можливих заходів для виконання рішення.

17. Заявниця не погодилась.

18. Суд зауважує, що рішення від 22 квітня 2003 року залишається невиконаним протягом чотирьох років та шести місяців після набрання ним законної сили 23 травня 2003 року.

19. Суд нагадує, що він вже неодноразово констатував порушення пункту 1 статті 6 Конвенції та статті 1 Першого протоколу у справах, що піднімали питання, подібні до тих, що розглядаються за цією заявою (див., наприклад, рішення від 20 липня 2004 року у справі «Шмалько проти України» (Shmalko v. Ukraine), заява № 60750/00, та рішення у згаданій вище справі «Войтенко проти України» (Voytenko v. Ukraine)).

20. Проаналізувавши всю надану йому інформацію, Суд вважає, що Уряд не навів жодного факту чи аргументу, що здатний переконати його дійти іншого висновку у даній справі.

21. Отже, було порушено пункт 1 статті 6 Конвенції та статтю 1 Першого протоколу.

II. ЗАСТОСУВАННЯ СТАТТІ 41 КОНВЕНЦІЇ

22. Стаття 41 Конвенції зазначає:

«Якщо Суд визнає факт порушення Конвенції або протоколів до неї і якщо внутрішнє право відповідної Високої Договірної Сторони передбачає лише часткове відшкодування, Суд, у разі необхідності, надає потерпілій стороні справедливу сатисфакцію».

A. Шкода

23. Заявниця вимагала належну їй заборгованість за рішенням суду та 3000 євро матеріальної і моральної шкоди.

24. Уряд стверджував, що ця вимога є необґрунтованою та надмірною.

25. Оскільки заявниця вимагала кошти, присуджені рішенням, що розглядається, то Суд вважає, що Уряд повинен виплатити належну їй заборгованість (див. пункт 5 вище) як відшкодування матеріальної шкоди. Щодо решти вимог заявниці стосовно справедливої сатисфакції Суд, здійснивши свою оцінку на засадах справедливості, як цього вимагає стаття 41 Конвенції, присуджує заявниці 1800 євро моральної шкоди.

B. Судові витрати

26. Заявниця вимагала компенсувати їй 300 євро витрат, понесених на юридичну допомогу під час провадження у Суді.

27. Уряд не погодився з цією вимогою.

28. З огляду на надану йому інформацію та викладені вище критерії Суд відхиляє цю вимогу.

29. Заявниця вимагала також 7 євро відшкодування поштових витрат, які вона понесла під час виконавчого провадження та провадження у Суді. Суд вважає за належне присудити заявниці цю суму.

C. Пеня

30. Суд вважає за доцільне призначити пеню виходячи з розміру граничної позичкової ставки Європейського центрального банку плюс три відсотки.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

1. *Визнає* заяву прийнятною;

2. *Постановляє*, що було порушено пункт 1 статті 6 Конвенції;

3. *Постановляє*, що було порушено статтю 1 Першого протоколу;

4. *Постановляє*, що:

(а) протягом трьох місяців з дня, коли рішення стане остаточним відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції, держава-відповідач повинна виплатити заявниці:

— заборгованість за рішенням національного суду, яка досі належить до виплати;

— 1807 (тисячу вісімсот сім) євро моральної шкоди та судових витрат плюс будь-який податок, який може бути стягнуто з цієї суми;

(b) вищезазначені суми мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу плюс будь-який податок, який може бути стягнуто з вказаної суми;

(c) зі спливом зазначеного тримісячного строку і до повного розрахунку на вищезазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в цей період, плюс три відсоткові пункти;

5. *Відхиляє* решту вимог заявниці щодо справедливої сатисфакції.

Вчинено англійською мовою і повідомлено в письмовій формі 31 січня 2008 року згідно з пунктами 2 і 3 правила 77 Регламенту Суду.

К. ВЕСТЕРДІК (C. Westerdiek)
Секретар

П. ЛОРЕНЦЕН (P. Lorenzen)
Голова

